

## Svartsint ömhet

Vanhelga

Så föråldrad men ändå ung  
men samtidigt så lätt  
så lugn  
ändå så betyngd  
bekymrad  
upprymd  
besvärad....  
Om jag ens orkat  
hade jag knarkat varje dag  
med en dum hora  
eller varför inte mig själv  
som enda sällskap,  
missbruk som om  
det vore mitt enda tidsfördriv  
sinnessjukt  
Jag är ingen skådespelare  
men med självdestruktivitet  
som grundpelare  
kan jag inte sluta leka arga leken  
med en rostig morakniv  
i en nedsläckt lägenhet  
kväll efter kväll  
dit hoppet kommit för att försvinna  
dit jag försupen kommit för att glömma  
Varje andetag känns så menlösa  
Varje ord känns så tomma  
så meningslösa  
så dumma  
Vet du ens vad dedikation innebär?  
Var tanke drar mig  
mot min egen förintelse  
Fan, det verkligen tär  
Vad hände egentligen igår?  
Fan, jag minns inte längre...  
Vad kommer hända sen?  
Låt mig få slippa  
detta kroppsliga fängelse  
en gång för alla  
låt mig bara få glömma  
Jag vill ändå inte vakna  
Kärleken gör mig inte längre något gott  
så snälla, det är dags att ge efter  
för vad som kallar  
jag expanderar, växer  
bortom denna tomma värld